T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 224
KARAR NO : 2017 / 281
KARAR TR : 8.5.2017

ÖZET : Sigortalı aracın uğradığı hasarı ödeyen sigorta şirketinin, zararın idarece giderilmesi istemiyle açtığı rücuen tazminat davasının, 2918 sayılı Yasanın 110. maddesi kapsamında, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : A. Si.A.Ş.
Vekilleri : Av. Z.Ç., Av.E.K., Av. H. Ç.
Davalı : 1-Eskişehir İl Özel İdaresi (İdari ve Adli Yargı yerinde)
Vekilleri : Av.İ.Ö., Av.N. S.
2-Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanlığı (Adli Yargı yerinde: 6360 sayılı Kanun gereği Eskişehir İl Özel İdaresinin tüzel kişiliğinin sona ermesi ve dava dosyasının devredilmesi nedeniyle)
Vekilleri : Av.S. K., Av.P.K.

O L A Y : 1-Davacı vekili dilekçesinde; müvekkili Şirket tarafından Kasko Sigorta poliçesi ile sigortalı ve H. Ç.'na ait bulunan 26 … 251 plakalı aracın, 06.07.2012 tarihinde meydana gelen tek taraflı trafik kazasında hasarlandığını; trafik kaza tespit tutanağında, yolun bakım ve onarımından sorumlu Eskişehir İl Özel İdare Müdürlüğü'nün yolun bakım ve onarımı öncesi ve sonrasında yolun başlangıç - bitiş noktalarına konulması gereken "Gevşek malzemeli zemin" trafik işaret levhasını koymadığından ve ayrıca 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 9/b-1 maddesinde yer alan "b) Köy yollarında;/ 1. Trafik düzeni ve güvenliği açısından gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak, tedbir almak ve aldırmak" kural ihlali nedeniyle kusurlu olduğunun ifade edildiğini; ayrıca, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 13.maddesinde belirtilen "Karayolunun yapım ve bakımı ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlüdürler." kuralını ihlal ettiğinden dolayı da davalının kusurunun söz konusu olduğunu; ekspertiz incelemesi sonucu sigortalıya ait araçta 27.141,18 TL hasar tespit edildiğini, aracın pert (hurda) işlemine tabi tutulduğunu, güncel değerinin 19.000,00 TL, sovtaj bedelinin ise 5.000,00 TL olarak belirlendiğini; müvekkili şirketin 10.08.2012 tarihinde sigortalının zararı olan 19.000,00 TL'yi sigortalıya ödediğini; müvekkilinin TTK md. 1472 gereğince sigortalının haklarına halef olduğunu ifade ederek; fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak ve tahsilde tekerrür olmamak kaydı ile 7.000,00 TL sigorta rücu tazminatının, ödeme tarihinden itibaren T.C.Merkez Bankası'nca kısa vadeli kredilere uygulanan reeskont (avans) faizi ile davalı İdare'den tahsiline karar verilmesi istemiyle, Eskişehir İl Özel İdaresine karşı, 11.3.2013 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

2-ESKİŞEHİR 1.İDARE MAHKEMESİ: 25.3.2013 gün ve E:2013/225, K:2013/207 sayı ile, "(…) 3202 sayılı Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanunun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, köye ve bağlı yerleşim birimlerine yönelik hizmetleri ve bu hizmetlerin yerine getirilmesi ile ilgili esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş; anılan Kanuna 28/01/2005 günlü ve 25710 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5286 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 6. maddesi ile eklenen Ek Madde 2 de, "Bu Kanunda belirtilen hizmetler, İstanbul ve Kocaeli illeri dışında il özel idarelerince, İstanbul ve Kocaeli illerinde ise il sınırları dahilinde yapılmak üzere büyükşehir belediyelerince yerine getirilir..." hükmüne yer verilmiştir.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; (…)aynı Kanunun 13.maddesinde de, Karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşların, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlü olduğu, zorunlu nedenlerle meydana gelen arıza, engel ve benzerlerini en kısa zamanda ortadan kaldırarak karayolunu kullananlara ve araçlara zarar vermeyecek duruma getirme yükümlülüğünün bulunduğu kurala bağlanmıştır.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik

kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; aynı Kanunun Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; 06.07.2012 tarihinde Eskişehir İli Çifteler İlçesi Ekinekin köy yolunda seyir halinde iken davacı şirkete kasko sigortalı 26 … 251 plakalı aracın yoldan çıkarak devrilmesi nedeniyle hasara uğradığı, bahse konu uğranıldığı belirtilen 7.000,00-TL'nin sigortalısına 10.08.2012 tarihinde ödendiği, sonrasında ise meydana geldiği ileri sürülen maddi zararın yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle 11.03.2013 tarihinde kayda giren dilekçeyle Mahkememizde bakılan iş bu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Yukarıda açıklanan nedenler ve 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde davalı il özel idaresinin gözetim ve sorumluluğu altındaki yolda eksiklik ve kusurlardan dolayı meydana gelen kaza sonucunda oluştuğu belirtilen zararın tazmini istemiyle açılan davanın adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle,

1-Davanın görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

3-Davacı vekili bu kez aynı istemle, yine Eskişehir İl Özel İdaresine karşı, 7.6.2013 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

6360 sayılı yasa uyarınca İl Özel İdarelerinin tüzel kişiliklerinin sonlandırılması ve dava dosyasının devredilmesi üzerine, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı iş bu davada davalı sıfatını almıştır.(Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Başkanlığının açtığı davada verilen iptal kararı ve Eskişehir Valiliği Devir, Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonunun düzeltme kararı ile dava dosyasının Çifteler Belediyesine devredildiği ifade edilmesine karşın, Adli Yargı yerindeki yargılama sürecinde, Çifteler Belediyesine davalı olarak yer verilmemiştir.)

4- Eskişehir 2.Asliye Hukuk Mahkemesi, 18.9.2014 gün ve E:2013/390, K:2014/704 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek davanın kabulüne karar vermiş; Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanlığı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 17.Hukuk Dairesi, 5.3.2015 gün ve E:2014/24679, K:2015/3858 sayı ile, mahkemece, davaya bakma görevi idari yargıya ait olduğundan, mahkemenin yargı yolu bakımından görevsizliğine ve dava dilekçesinin bu nedenle reddine karar verilmesi gerekirken işin esasına girilerek hüküm kurulmasının doğru olmadığı gerekçesiyle; temyiz itirazının kabulü ile hükmün bozulmasına karar vermiş; davacı A. S. A.Ş vekilince kararın düzeltilmesi istemi üzerine, Yargıtay 17.Hukuk Dairesi, 29.12.2015 gün ve E:2015/11122, K:2015/15128 sayı ile, mahkemece, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19.maddesi hükmü doğrultusunda işlem yapılarak Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması ve eldeki işin incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye değin ertelenmesi gerekirken değişik gerekçe ile hakkındaki davanın esastan kabulüne karar verilmiş olmasının doğru olmadığı gerekçesiyle; sonucu itibarı ile doğru olan Dairelerinin 05/03/2015 gün ve 2014/24679-2015/3858 sayılı bozma kararındaki gerekçenin son paragrafının bozma kararından çıkarılmasına, yerine yukarıda yazılı bozma nedeninin yazılmasına ve hükmün yukarıda yazılı değişik bu gerekçe ile bozulmasına, 6100 Sayılı HMK.nin geçici 3.maddesinin 2.fikrası delaletiyle 1086 Sayılı HUMK.nin 440. maddesinde sayılan nedenlerden hiç birisine uygun olmayan karar düzeltme isteğinin reddine karar vermiştir.

5-ESKİŞEHİR 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 21.3.2017 gün ve E:2016/84 sayı ile, "(…) Uyulan Yargıtay ilamı gereğince uyuşmazlığın hangi merci tarafından çözümleneceği hususunda karar verilmesi hususunda dosyanın UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNE gönderilmesine karar verilmiş aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Yargıtay ilamı doğrultusunda eldeki işin hangi merci tarafından çözümleneceği hususunda karar verilmek üzere dosyanın UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNE gönderilmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 8.5.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Asliye Hukuk Mahkemesince, Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen durumun aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin idari yargı dava dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; davaya ilişkin bilgi ve belgeler ile idari yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren onaylı bir örneğinin idari yargı dosyası içerisinde bulunduğu ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

I-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, karayolunda meydana gelen trafik kazasında sigortalı aracın uğradığı hasar bedelini ödeyen sigorta şirketinin, zararın bir kısmının davalı idarece/idarelerce giderilmesi isteminden ibaret bulunan bir rücuen tazminat davasıdır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer

hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; 9.maddesinde, bu Kanuna göre,Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının görev ve yetkilerinin neler olduğu; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmanın, gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmanın Belediye Trafik birimlerinin görev ve yetkileri arasında olduğu; 13.maddesinde, karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşların, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlü oldukları belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacı Şirket tarafından, kasko sigortalı 26 … 251 plakalı aracın, 06.07.2012 tarihinde meydana gelen tek taraflı trafik kazasında hasarlandığı, yolun bakım ve onarımından sorumlu Eskişehir İl Özel İdare Müdürlüğü'nün, yolun bakım ve onarımı öncesi ve sonrasında yolun başlangıç - bitiş noktalarına konulması gereken "Gevşek malzemeli zemin" trafik işaret levhasını koymadığından; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 9/b-1 maddesinde yer alan "b) Köy yollarında;/ 1. Trafik düzeni ve güvenliği açısından gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak, tedbir almak ve aldırmak" kuralını ve aynı Yasanın 13.maddesinde belirtilen "Karayolunun yapım ve bakımı ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlüdürler." kuralını ihlal ettiğinden dolayı kusurlu olduğundan bahisle; fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak kaydı ile 7.000,00 TL.nin faizi ile birlikte rücuen tazmini istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Eskişehir 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin, 21.3.2017 gün ve E:2016/84 sayılı başvurusunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Eskişehir 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin, 21.3.2017 gün ve E:2016/84 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 8.5.2017 gününde Üye Süleyman Hilmi AYDIN'ın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT

KARŞI OY

3.11.2015 tarih ve 29521 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.9.2015 gün ve E:2015/670, K:2015/671 sayılı kararında belirtmiş olduğum düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyorum.8.5.2017

ÜYE
Süleyman Hilmi AYDIN

-

-